

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: RAJ40331

Besvarelse af spørgsmål nr. 122 af 19. maj 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 122:

”Spørgsmålet stilles på baggrund af svar på spørgsmål 80, hvor ministeriet fastslår, at den almindelige tavshedspligt, der gælder for offentligt ansatte – henset til karakteren af de opgaver Politiets Efterretningstjeneste varetager – i almindelighed i sig selv vil være til hinder for, at en offentlig ansat, der får kendskab til, at Politiets Efterretningstjeneste ønsker oplysninger om en bestemt person, informerer den pågældende person herom.

Sammen med det forhold, at PET konsekvent undlader at orientere borgerne – jf. artikel på DR

<http://www.dr.dk/Nyheder/Indland/2006/04/27/235237.htm>

Vil ministeren sikre borgernes retssikkerhed ved at indskærpe borgernes ret til at blive orienteret, når de er blevet aflyttet eller overvåget, evt. ved en lovændring der eksempelvis fastslår, at en borger skal have at vide, at vedkommende er blevet aflyttet eller overvåget, såfremt der efter endt efterforskning ikke rejses tiltale mod vedkommende borger?”

Svar:

Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der sigtes til dels en forvaltningsmyndigheds orientering af en person om, at den pågældende myndighed har videregivet oplysninger om vedkommende person til Politiets Efterretningstjeneste på grundlag af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 110 a, stk. 2, dels underretning om telefonaflytning.

1. Med hensyn til den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 110 a, stk. 2, henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 80.

Som det fremgår heraf, er det Justitsministeriets opfattelse, at den almindelige tavshedspligt, der gælder for offentligt ansatte – henset til karakteren af de opgaver, som Politiets Efterretningstjeneste varetager – i almindelighed i sig selv vil være til hinder for, at en offentlig ansat, der får

kendskab til, at Politiets Efterretningstjeneste ønsker oplysninger om en bestemt person, informerer den pågældende person herom.

Dette skal bl.a. ses i sammenhæng med de hensyn, der er omtalt under pkt. 2 nedenfor.

2. Med hensyn til spørgsmålet om underretning om telefonaflytning henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 102.

Som det bl.a. fremgår heraf, skal der i medfør af retsplejelovens § 788, stk. 1, efter afslutningen af et indgreb i meddelelseshemmeligheden – herunder f.eks. telefonaflytning – som udgangspunkt gives underretning om indgrebet.

Efter § 788, stk. 4, kan retten efter begæring fra politiet beslutte, at underretning skal undlades eller udsættes i et nærmere fastsat tidsrum, hvis underretningen vil være til skade for efterforskningen eller til skade for efterforskningen i en anden verserende sag om en lovovertrædelse, som efter loven kan danne grundlag for et indgreb i meddelelseshemmeligheden, eller hvis omstændighederne i øvrigt taler imod underretning. Den beskikkede advokat skal have lejlighed til at udtale sig, inden retten træffer beslutning om undladelse af eller udsættelse med underretningen.

For en nærmere gennemgang af de gældende regler om indgreb i meddelelseshemmeligheden kan der i øvrigt henvises til pkt. 4.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Retsplejelovens § 788 om underretning efter telefonaflytning og andre indgreb i meddelelseshemmeligheden gælder for alle dele af politiet, herunder Politiets Efterretningstjeneste

Politiets Efterretningstjeneste har som anført i den nævnte besvarelse over for Justitsministeriet bekræftet, at det er den praktiske hovedregel, at retten træffer afgørelse om at undlade underretning i de sager, hvor der er foretaget telefonaflytning som led i tjenestens efterforskning. Dette skal ses i sammenhæng med den omstændighed, at de hensyn, der kan begrunde, at underretning om telefonaflytning undlades, i sagens natur særligt ofte vil gøre sig gældende i sager, som Politiets Efterretningstjeneste efterforsker.

I denne type sager foreligger navnlig vægtige hensyn til at sikre, at efterforskningen – der ofte kan strække sig over længere perioder og være rettet mod større netværk – ikke skades som følge af underretning til en aflyttet person, der i givet fald f.eks. ville kunne advare et terrorismetænkt netværk om, at man var under overvågning.

3. På den anførte baggrund finder Justitsministeriet ikke grundlag for at foreslå ændringer som angivet i spørgsmålet.